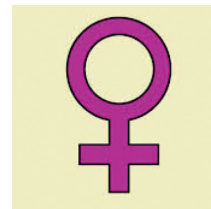

SKVs internbulletin

nr 3/2019

Svenska Kvinnors Vänsterförbund – Kvinnokamp i över 100 år

Ordförande har ordet!

Kommer ni ihåg hur Rigmor Gustafsson sjöng I natt jag drömde vid Riksdagens högtidliga öppnande förra året? Jag trodde då inte mina öron. En pacifistisk sång mitt i maktens centrum. En olycklig militär fångades in i bakgrunden vid orden "och ingen känner längre till det ordet " Nu vet jag inte vem som bestämde i sångvalet, kanske det var en kupp från Rigmors sida, vad vet man.

Det är inte så länge sedan, men ändå undrar jag om det hade kunnat hända i år med den upprustning vi nu ser framför oss. "Alla" talar om det försämrade världsläget och behovet av upprustning. Och när militären tilldelas tiotals miljarder, så vill de bara ha mer. När ledde fler och smartare vapen till större trygghet och bättre internationella relationer? Jag kan inte säga att jag känner mig hotad av Ryssland. Men jag vet att våra förorter kräver upprustning. Med skjutningar och parallella samhällen som börjar påminna om Italiens maffia känns det definitivt som att vi hamnat i ett hotfullt läge.

Jag skulle vilja utropa katastroftillstånd. Det borde kännas självklart att det är där folk bor som miljarderna ska satsas för att bygga ett starkt och tryggt samhälle. Dutta inte, satsa ordentligt på skolan, på socialtjänsten, på fritidsaktiviteter, på fler lägenheter för att undvika trångboddhet. På fler poliser också för den delen, men helst sådana som finns på plats och känner folk. Det finns en och annan pärla till polis som jobbar

just så. Det är klart att det går om man vill. Miljarderna finns ju bevisligen där men rullar åt fel håll.

Vecka 50 är nobelvecka och fredspri-set ska delas ut till Etiopiens premiärminister Abiy Ahmed. Mer om det på en annan sida. Men det finns ett **Folkets fredspris** också, som delas ut av fredsrörelsen på Orust, hos bl a SKV:s förra ordförande Erni Friholt. För ett år sedan tilldelades vår medlem Agneta Norberg detta fina pris. I år går det till Jörgen Johansen. Jag inspirerades av hans tal med rubriken Vad är meningen med att vara pacifist. Han citerade stadgarna för War Resisters International, en organisation för vapenvägrare som grundades 1921.

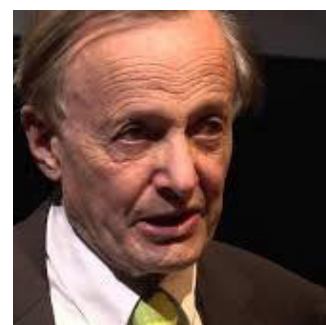

1) Krig är ett brott mot mänskligheten.
2) Jag är därför fast besluten att inte stödja några krig och
3) att bekämpa alla orsaker till krig.
Fint! Jag köper det. Medel påverkar målet. Våld skapar nya problem, gör mer skada än nytta. Krig och dödande är

det mörkaste i mänsklighetens historia, icke-våld fungerar faktiskt bättre, är mera framgångsrikt och kunskap om detta behöver vi sprida. Därför är det rationellt och klokt, inte naivt och blåögt att vara pacifist.

John Polanyi 8 dec Chalmers Nobelföredrag

John Polanyi, nobelpristagare i kemi 1986, är inbjuden att tala om avskaffande av kärnvapen. Underbart! Han har följt frågan genom sitt långa liv ifrån Pugwash rörelsens början 1957, samlingspunkt för vetenskapsmän mot kärnvapen. Dessa vapen står för massslakt av människor. Hur kan vi bara acceptera att allt fortsätter som vanligt? frågar han. Vi måste ta itu med uppgiften att förbjuda dem i mänsklighetens och humanismens namn. Polanyi jämför med förbud mot slaveri. Det tog 50 år från det att de första rösterna hördes om att detta grymma system måste upphöra. Allt fler anslöt sig till protesterna emot och till sist segrade förbudslinjen. Så protestera allt vad ni kan!

Dödsorsak: kvinna

Om våld i nära relationer

Under veckan som började med Internationella dagen för avskaffande av allt våld mot kvinnor, den 25 november, bjöd Jämställdhetsmyndigheten in till en nationell konferens om det dödliga våldet mot kvinnor. Medarrangör var Unizon, som samlar 130 kvinnojourer, tjejjourer och ungdomsjourer. Vi som var där bjöds på en oerhört innehållsrik dag, med fin balans mellan formella fakta, statistik och berättelser om enskilda tragiska öden. Fokus var hela tiden på frågan: hur kan samhället förfina sina metoder, hitta rätt strategier för att förhindra alla dessa mord, som man i efterhand tycker borde ha kunnat förutses. Ofta finns tydliga tecken, kvinnan ber om hjälp, gärningsmannen har en hotfull profil och ett mönster skapas som signalerar fara. Det kan sitta långt inne för en hotad kvinna att be om hjälp och då är ofta situationen akut. Det kräver resolut handling, eftersom det sedan kan gå fort att gärningsmannen slår till.

Alltså vilar ett stort ansvar på polis, sjukvård, sociala myndigheter och rättsväsende, även på människor som finns i omgivningen. Hela samhället måste dra i nödbromsen. Det gäller att upptäcka de potentiella offren, samla kunskap, öka förståelsen av faktorerna som leder fram till ett mord, förbättra riskbedömningen. Då kan man inte arbeta i stuprör. Olika instanser skaffar sig olika bilder, har olika insikter och pusselbitarna behöver läggas ihop. Man behöver samråda. Barnhusen, där olika instanser samlas kring ett barn, är ett bra exempel detta arbetssätt.

Några fakta

Mäns dödliga våld mot kvinnor har mer än fördubblats på ett år. Förra året döddes 22 kvinnor av män som de hade eller hade haft en relation med, jämfört med tio kvinnor år 2017.

75% av morden sker i samband med en separation, en hög siffra. Ofta handlar det om en jobbig livssituation, en kombination av olika faktorer som psykisk ohälsa, arbetslöshet och just separation.

I 85% av fallen har mordet föregåtts av våld.

I 50 % av fallen handlar det om personlighetsstörningar, psykisk sjukdom, depression eller missbruk.

85 % av fallen utförs mordet av en partner, men det händer också att en son dödar sin mor.

I 70 % av fallen fanns orosanmälningar för barnen, vilket inte alltid lett till åtgärder.

I 21% av fallen tar förövaren också livet av sig själv.

Oftast har kontakt tagits med sjukvården eller någon myndighet innan mordet begås.

Ofta finns en kontrollerande partner som begränsar kvinnans frihet.

Väldet mot kvinnan kan ha ekonomiska orsaker. Hon kan inte klara sig själv och stannar därför i en dålig relation. Det blir bråk om pengar. Hon kan också stanna för att hon inte vill att barnen skall tillbringa varannan vecka hos mannen.

Det har hänt i flera fall att kvinnor som göms blir förrådda genom oaktsamhet.

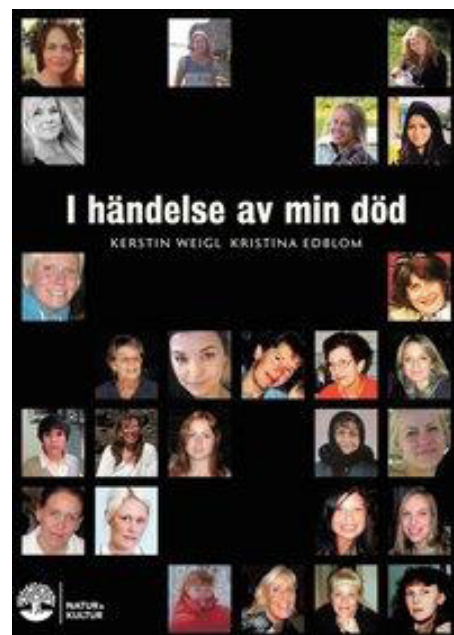
När våld är inblandat ska man inte försöka åstadkomma samförståndslösningar eller förlikning.

Samhället försöker på olika sätt att komma åt existerande systemfel. Exempelvis undersöker Socialstyrelsen, alla fall av dödligt våld för att lägga mönster, komma åt bakomliggande faktorer, så att vi lär oss av varje tragedi. Jämställdhetsmyndigheten har ett särskilt ansvar för att ett förebyggande arbete drivs vidare. Våld mot kvinnor sägs vara en prioriterad fråga, men än finns det allt för stora olikheter mellan kommunerna. Rättsläget är alltså osäkert. Det gäller naturligtvis också att motverka destruktiva manliga normer, ett långsiktigt arbete.

”En journalistisk bragd”

Journalisterna Kerstin Weigl och Kristina Edblom avslutade konferensen. De har i tio års tid dokumenterat vartenda fall i Sverige sedan år 2000 där en kvinna dödsats av sin partner, en journalistisk bragd har det kallats. De samlade rättegångsprotokoll, domar, dagböcker, fotografier och brev som de bevarade i en rullvagn på Aftonbladet som de kallade ”kuvösen”. Här fanns hundratals livsöden. Kim, som var säker på att hon skulle mördas och gömde undan ett avskedsbrev. Amine, som slutade bry sig om att täcka för sina blåmärken i ansiktet och socialarbetaren

Linn, som försökte hjälpa henne ur en farlig relation. Systrarna som måste hälsa på sin pappa i fängelse. Och 11-åringe Jonathan, som önskar att det fanns en trappa upp till himlen så att han kan få se sin mamma ibland. Genom att komplettera sin undersökning med intervjuer som de gjort med personer i de mördade kvin-

nornas omgivning fick de viktiga upplysningar som saknas i förundersökningar, rättegångsprotokoll och domar. Inte minst har de uppmärksammat barnen som måste leva vidare utan en mamma och förhålla sig till en pappa som tagit livet av henne. Barnen är brottsoffer, vilket allt för ofta inte tas hänsyn till. Frågan drivs nu för att en pappa som mördat

mamman inte ska få vårdnaden om barnen.

Det var den 3 maj 2009 som Aftonbladet slog till med att ägna sex uppslag av tidningen med bilder och reportage kring de 153 kvinnor som mördats av en partner sedan år 2000. Arbetet har fortsatt och i år har det resulterat i boken *I händelse av min död*. Årets viktigaste bok?

Även i år deltog SKV på Bokmässan i Göteborg

Birgitta och Ianthe vid monter

Det handlade i första hand om **montern för Operation 1325 med Jemen och Jemens kvinnor** i fokus.

Temat hade förberetts väl med en kortkurs som hölls på Kvinnofolkshögskolan den 14 september, med **Birgitta Rang** och **Annika Schabbauer**, kanslichef på Operation 1325 som föreläsare. Fortbildningen var uppskattad. Birgitta hade ansvar för montererna även i år. En vacker klänning från Jemen hängde på en av väggarna. Många samtal började med den som inspiration.

Denna gång satsades det på en namninsamling till stöd för kvinnorna i Jemen. Detta visade sig vara en god idé, inte för att själva namnen kanske gör så stor nytta, men folk får uttrycka solidaritet och inte bara passivt ta emot information. Som monterbevakare har man orsak att stoppa förbipasserande folk, man har något att erbjuda dem. Det är tacksamt alltså att ha ett fokus och inte bara allmän information om Operation 1325.

Dessutom var placeringen bra vid en ytterkant där folk strömmade förbi. Vi var ganska många, andra också från

ter Semneby, svensk envoyé för konflikten i Jemen, Moncia Green, ordförande UN Women Sverige. Samtalsledare: Aase Smedler, Operation 1325

Lina Al Hasny framhöll kvinnors utsatthet i konflikten, illustrerat av att 2,6 miljoner kvinnor riskerar att utsättas för våld, andelen kvinnor som gifts bort i barnäktenskap är tre gånger fler än 2017. Kvinnor, ofta ensamstående, blir ansvariga för familjens försörjning, utan erfarenhet från arbetsmarknaden och med låg yrkesmässig kunskap.

Jemenitiska kvinnoorienterade aktivister kräver ett antal åtgärder för att öka kvinnors deltagande i fredsförhandlingarna:

- Stoppa konflik-

ten genast och stötta fredsprocessen.

- Kvinnor ska utgöra minst 30 procent av fredsförhandlingarna, i en inkluderande fredsprocess.

- Skydda kvinnor mot övergrepp i konfliktens spår, särskilt det sexualiserade våldet.

- Jämställdhetsintegrera hela fredsprocessen och ställ förövare till svars.

- Stötta kvinnors fredsorganisationer på gräsrotsnivå, t.ex. föreningen mödrar till bortförda personer.

Peter Semneby, framhöll att Sverige under sitt mandat i FN:s säkerhetsråd satt konflikten och den humanitära situationen i Jemen på dagordningen. Sverige var värd för ett möte mellan stridande parter i Stockholm, december 2018, där man kom överens om att öppna hamnen i Hudaydah, skydda humanitära hjälpsändningar och en utväxling av fångar.

Monica Green påpekade att UN Women har närvaro i Mellanöstern och arbetar med kvinnors rättigheter och efterlevandet av SCR 1325 i Jemen.

Kvinnor från Jemen träffas parallellt med ett möte mellan de stridande parterna som Sverige ordnade dec 2018. Där fick en enda kvinna vara med. Kvinnoträffen var ett initiativ från Operation 1325.

SKV:s solidaritetsarbete

SKV fick även vara med på ett hörn på bokmässan som egen organisation. Sveriges Kvinnolobby lånade ut sin monter till intresserade föreningar som fick stå tre pass var. Vi fixade till tre skärmar, en om satsningen i Nicaragua på samarbete med kvinnoorganisation Si Mujer, en om hälsoprojektet för kvinnor i byn Malagiri i Nepal och

en om Fistulasjukhuset i Etiopien. Margareta var den som fotograferade, så tyvärr finns hon inte med på bild.

Full fart i Fredsam i Göteborg

Just nu är det full fart i Fredsam i Göteborg, nätverket för fredsorganisationer i Göteborg med omnejd. Två fredskoordinatorer, Ebba Wedel och Amanda Liedberg har sedan i augusti anställts för att stötta och utveckla fredsarbetet med speciellt fokus på ungdomar.

Ebba och Amanda, fredskoordinatorer i Göteborg

- Vi vill arbeta på ett kreativt sätt med utbildning och opinionsbildning både internt och mot allmänheten, säger Ebba.

-Vi vill höja kunskapsnivån i fredsfrågorna och medvetandegöra särskilt unga, säger Amanda.

Både Ebba och Amanda har pluggat på Global utveckling vid Göteborgs universitet. Amanda har sedan fortsatt med Media- och kommunikationsvetenskap vid Södertörns Högskola. Hon har bland annat varit ideellt engagerad i Amnesty och Kvinna till kvinna och är nu styrelseledamot i föreningen Agenda: Jämlikhet. Ebba sitter i den lokala styrelsen för IKFF och har även hon tidigare varit ideellt

engagerad i Amnesty. Hon har bland annat också praktiserat vid Svenska Ambassaden i Bolivia. Dessa två är en stor tillgång för de organisationer som ingår i Fredsam.

Beatrice Fihn ICAN på besök

Senaste uppgiften för fredskoordinatorerna har varit att organisera en heldag med Beatrice Fihn, generalsekreterare i ICAN, paraplyorganisationen som arbetar mot kärnvapen och som tilldelades Nobels fredspris för ett par år sedan. Beatrice var den som tog emot priset i Oslo i vit klänning som ni kanske såg på TV. Hon var på hemmaplan eftersom hon är uppväxt i Göteborg, men kontoret ligger i Genève.

På morgonen var det politikerfrukost. Beatrice talade om att kärnvapen inte är en fråga långt bortom horisonten som mest rör världens ledare med sina utspel. Det är i högsta grad en fråga för lokalpolitiker eftersom de har ett ansvar för invånarnas säkerhet i kommunen. Kärnvapen riktas just mot städer. Att en majoritet av världens länder har röstat i FN för att avskaffa kärnvapen är inte en händelse vilken som helst. En stor majoritet av människorna i världen tycker just så, i Sverige över 80% enligt tre opinionsundersökningar som genomförts, och det oavsett hur partierna har röstat i riksdagen.

Frågan är aktuell i Göteborg just nu då ett medborgarinitiativ har lanserats med kravet att Göteborg som stad uttalar sig för att Sverige ska ratificera FN avtalet om förbud mot kärnvapen. Minst 200 medborgare måste skriva under för att förslaget ska tas upp i någon lämplig instans i den politiska strukturen. Detta är en del av en ICAN-kampanj. Hundratals städer har skrivit på, även stora såsom Manchester, Paris, Berlin, Sidney, Washington DC, Toronto och många fler. Det är väldigt uppmunt-

rande. Men man blir så oerhört frustrerad (eller rent ut sagt förbannad) över att Sverige med sin ärorika historia av nedrustningssträvanden, inte klarat av att omgående ratificera avtalet. De bakåtsträvande krafterna i regeringen desavouerade Margot Wallströms arbete med att få FN-konventionen om förbud till stånd.

På eftermiddagen höll Beatrice ett föredrag i samma fråga hos Utrikespolitiska föreningen och på kvällen var det fredsfest med fullt ös. En chosefri, energidrivna och glad människa var det vi träffade, en utmärkt kommunikatör och topprepresentant för fredsrörelsen.

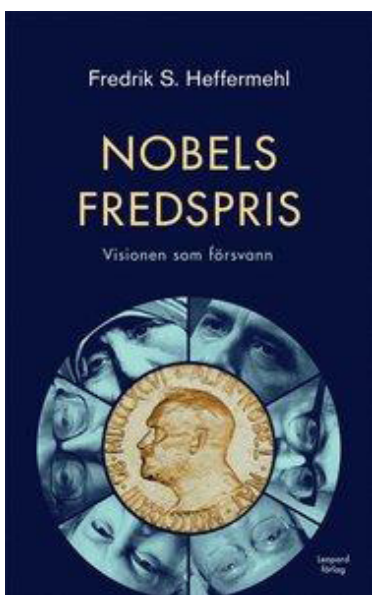
Beatrice Fibn med Jasmine Posio Nilsson och Gertrud Ingelmann V

LÄSTIPS

NOBELS FREDSPRIS Visionen som försvann

Fredrik S. Heffermehl

När Barack Obama fick Nobels fredspris 2009 väckte det förvåning. Hur kunde en president som förde krig i både Irak och Afghanistan betraktas som fredsförkämpare, det ord Nobel använde i sitt testamente för att beskriva pristagarnas främsta egenskap? Ett kapitel ägnas åt att analysera Obamas tal, en virtuos uppvisning i att undvika klarspråk.

Den norska Nobelkommitténs beslut har blivit alltmer ifrågasatta. Fredrik S. Heffermehl har gått tillbaka till Nobels testamente och jämfört hans vilja med kommitténs val. Han har granskat motiven bakom alla de pris som utdelats och kommit fram till ett förödande resultat: Nobels fredspris har omvandlats till ett pris som gagnar politiska och kommersiella intressen.

I testamentet står att en femtedel av räntan på kapitalet ska ges: "åt den som har verkat mest eller best för folkens förbrödande och avskaffande av eller minskning av stående armeer samt bildande och spridande av fredskongresser." Det är tre kriterier. "Folkets förbrödning" kan kanske ges en bred tolkning, "avskaffande eller minskning av stående armeer" handlar tydligt om nedrustning, "bildande och spridande av fredskongresser" torde inkludera aktiva inom fredsrörelsen. Heffermehl anser att den norska nobelkommittén skötte sig på ett acceptabelt sätt fram till andra världskriget, men allt för ofta sedan dess inte följt Nobels kriterier enligt ovan. Man får inte handskas hur som helst med testamenten och frågan om snedtolkning om inte direkt feltolkning av Nobels formu-

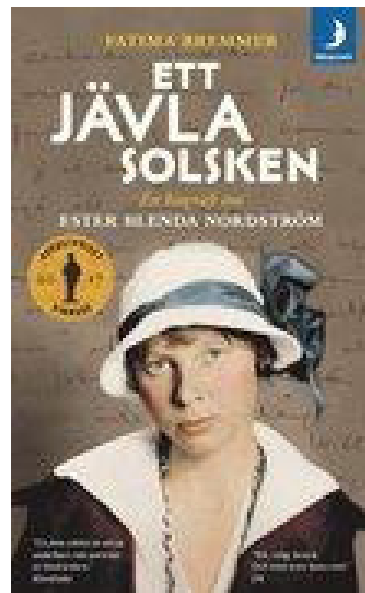
leringar har drivits juridiskt utan något avgörande domslut.

Boken tillägnas Alfred Nobel och den politiska kamp han ville stödja med sitt fredspris och till Bertha von Suttner som inspirerade honom. Intressant bok, aktuell just nu när Etiopiens premiärminister får priset. Han har agerat i Nobels anda när han strävat efter att få fred med Eritrea, men lär inte avskaffa sin stående armé eller avstå från våld för att slå ner uppror. Priset till ledare inom politiken blir sällan rätt.

ETT JÄVLA SOLSKEN Fatima Bremmer

Bokbyttardag! Jag tar med mig fem lästa böcker och kommer hem med fem nya. Perfekt!

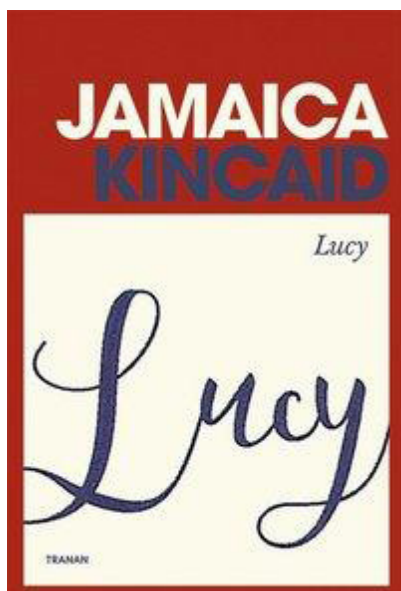
En av böckerna är inte alldeles ny, Ett jävla solsken av Fatima Bremmer, men jag har missat den. Biografen skildrar ett intensivt liv från 20-30-talen, ett ljus som brinner i båda ändar och som därför måste sluta i utbrändhet i förtid. Ester Blenda Nordström, journalist, författare och äventyrerska kastar mellan ett festande societetsliv och ett nyfikt utforskande av avlägsna miljöer där hon söker avskildhet och närhet till naturen. Under och bakom det soliga yttre finns ett melankoliskt drag, en kärlekshistoria som formar hennes liv till något okonventionellt i tiden, utan familj och barn. Intressanta möten att läsa om inom samtidens kulturvärld, som med Elin Wägnér och hennes man John Landquist.

En läsoplevelse!

LUCY Jamaica Kincaid

En kort och rak roman utan krusiduller av Jamaica Kincaid. En ung kvinna, bara 16 år gammal, från enkla förhållanden i Västindien, hamnar som hembiträde i en vit välmående medelklassfamilj med fyra barn i storstaden New York. Berättelsen i jag form beskriver hennes möte med denna främmande miljö och hur hon gradvis anpassar sig, utvecklas och tar sig fram. Det är inga dramatiska

yttranden, familjen månar om henne, utan bokens värde ligger i skildringen av hur hon med en utomstående blick ser med klara ögon på sin omgivning. Hennes tidigare liv som var fattigt, men innehöll starka känslor och färger på ont och på gott, både saknar hon och tar avstånd ifrån. Med samma ambivalens tar hon till sig nya normer och söker ett eget liv. En synligen enkel text, men laddad med mycket innehåll.

ALLT JAG FÅTT LÄRA MIG Tara Westover

En otrolig, sann livshistoria om en flicka som växer upp i en radikal mor-monfamilj i USA, helt avskärmad från samhället och hur hon mot alla odds skaffar sig en utbildning och tar sig loss. Först som sjuttonårig får hon tillgång till skola. Då har hon mycket att ta igen. Hon har aldrig hört talas om förintelsen. De vil-

jestarka föräldrarna och den omgivande naturen suger starkt för att hålla henne kvar, men allt eftersom förstår hon att det finns en annan värld som kan erbjuda henne ett annat liv. Denna bok kan fångsla vem som helst och det är många som har läst och berömt den.

Jag vet vem du är Anna Erica Svensson

Olofström deltog i höstas ett arrangemang i Sölvesborg, anordnat av Vänsterpartiet. V hade hört olofströmarna framträda med sitt kvinnoprogram "I Katas fotspår" med undertexten Förtvivla inte systrar.

Vänsterkrafterna i Sölvesborg har det arbetsamt nu med den ledningen de har.

Sången "Jag vet vem du är" av Anja Erica Svensson kändes såååå rätt att sjunga. Den finns att se och höra på YouTube.

Plusgiro: 50 50 95-0

Avgiften är valfri från 50 kronor.

Kontakt

Svenska Kvinnors Vänsterförbund

Linnégatan 21

413 04 Göteborg

skvgoteborg@gmail.com

tel: 0702-829080

Redaktionen: Hjördis Levin, Ianthe Holmberg

Din bruna skjorta har blivit blå
men jag hör vad du säger ändå
för även om kostymen du köpt är fin
är du precis samma svin
och jag hör dej snacka om ansvar
hur det är upp till alla och envar
att hålla det du kallar vårt land
rent och vitt
Men Sverige är inte bara
ditt och mitt
och du, jag vet vem du är
Jag hör stöveltrampet bakom dej
Jag vet vem du är
Du kan aldrig nånsin lura mej
Jag vet vem du är
var du varit
vem som står med dej
Jag vet vem du är
Dina lögner lurar inte mej
Aldrig att jag ställer mej i ledet

Jag vill kunna säga till mina barn
när vi en gång pratar om hur det var
att jag var en av dom som kunde stå emot
den här tidens verkligen stora hot
för du jag vet . . .

Det blåser i Europa
hör jag folk omkring mig ropa
men rösterna når aldrig fra mtill dig
Där du ställt dig skriker andra
om hur packet massinvandrar
och vad jag än gör hör du inte mej
och för var dag som går
blir du svårare att nå
Jag vet vem du är
Jag hör stöveltramp bakom dej
Jag vet vem du är
Du kan aldrig nånsin lura mej
Jag vet vem du är
vad du gömt och inte låtsas om
Jag vet vem du är och din världsbild
med ett vi och dom
ska jag aldrig nånsin acceptera
Jag vet vem du är

**GOD JUL!
och**

Hoppas ni vill fortsätta att stödja oss år 2020!

